

GERÇEK TAKVİM LEVH-İ MAHFUZ'dur

Nureddin YILDIZ'ın 23.03.2015 tarihli Sivas Ârifan Külliyesinde yapmış olduğu konferanstır.

Aziz Kardeşlerim,

Değerli Mü'min İnsanlar,

Bu mekânda bayanlar ve erkekler olarak iki farklı cinsiyet toplandık. Farklı toprakların insanları olarak bir aradayız. İşleri, meşrepleri belki de mezhepleri, tarikatları farklı mü'minler olarak buradayız. Hepimizi bir arada tutan gök kubbemizin adı "iman"dır. Mü'min insanlar olarak elhamdülillah bir araya geldik.

Haccetmek kadar, Ramazan-ı Şerif'te Kadir Gecesi'ni ihya edecek işler yapmak kadar mübarek, değerli, bize umut yükleyecek bir gerçeği hatırlatıyorum. Mü'minler olarak bir aradayız elhamdülillah. Kimsenin beceremeyeceği zor bir şey olduğu hâlde Allah, iman çerçevesinde bizi bir araya getirdi. Mü'min olduğumuz için, aynı değerlere iman ettiğimiz için bir aradayız.

Hacca gidip gelene "Allah kabul etsin" dendiği gibi iman etrafında toplanmış olmak da Rabbimizden kabul buyurmasını niyaz edeceğimiz bir nimettir. "Elhamdülillah" diyorum ciğerlerimin en ücra köşesinden gelen bir soluk ve heyecanla Allah'a hamd ediyorum; mü'min kardeşlerimle bir aradayım. Elhamdülillah!

Dilerim Rabbimden bin bir çilesiyle bu dünyanın meşakkatlerini bitiririz, Rabbimize kavuşuruz ve bir gün daha büyük, kalabalık, iman kardeşlerimizle ebediyen ayrılmamak üzere bir arada oluruz inşallah.

Kâbe'nin etrafında tavaf edip "Âmin" diyen bütün kullar gibi ben buna da "Âmin" diyorum. Çünkü bu zamanda beton yapı olan taştan oluşan Kâbe'nin etrafında dönmek kolay oldu da imanımızı eksen yapıp yaşamak zorlaştı. Artık setr-i avreti Cidde Havaalanı'nda hatırlayanlar bile haccedip Kâbe'nin etrafında dönüyorlar. Umreye gidiyorlar ama mü'minlerin imanlarını hatırlayıp birbirinin kıymetini bilemediği bir zamana gelmiş bulunuyoruz. Kâbe'nin yolları açıldı ama şeytan ve şeytanın adamları tarafından, iman damarlarımız kısıtlanmaya çalışılıyor. O sebeple bugün biz burada imanımızdan kaynaklanan beraberliğimizle inşallah Rabbimizin razı olacağı büyük bir amel yapıyoruz.

Ben başta olmak üzere sizler, hepimiz bunun kıymetini bilmek zorundayız. Çünkü bütün nimetler kıymeti takdir edildiği zaman arttırılır, kıymeti bilinmediği zaman da kaldırılır. İman beraberliğimiz bir halifenin etrafında toplandığımız günlerde kıymeti bilinmediği için Allah o nimetini aldı. Şimdi bari bu binaların, bu isimlerin çatısı altında, camilerde toplanabildiğimiz kıymetini bilelim de Allah camileri bari elimizden almasın.

Mü'min kardeşliğin ne olduğunu takdir edelim de bari mü'min kardeşliğimiz baki kalsın. Çünkü bu da Allah'ın bir nimetidir. Bütün insanlık bir ateş çukurunun etrafında iken Allah, iman bahçesinde topladığı mü'min kullarından kıymet bilmeyenleri yeniden ateş çukurunun etrafına döndürebilir. Kur'an'ın ikazı budur.

Aziz Kardeşlerim,

Sesimin ve takatimin yettiği kadar sizinle bu mantık üzerinde bazı hakikatleri konuşmak istiyorum. Bu hakikatlerden sonra da inşallah neler yapmamız gerektiğini anlayıp yeryüzünde yeniden Ümmü Muhammed kıvamında, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Medine standartlarında kurmuş olduğu insanlığı tesis etmek için, bizi ve bütün insanlığı kurtarmak için gelen Resûlullah

sallallahu aleyhi ve sellemin Şeriat'ı ile insanlığı buluşturmak için neler yapmamız gerektiği konusunda beraberce fikir mütalaası yapacağız. Rabbim bana da size de bütün kardeşlerimize anlamayı ve amel etmeyi kolay kılsın.

Aziz Kardeşlerim,

Birinci vurgulamak istediğim hakikat şudur: Biz Ortadoğu'nun bir kasabasına, Yemen'in bir köyüne gelmiş bir peygamberin ümmeti değiliz, Değiliz! Kasaba ümmeti değiliz biz.

Biz, bütün insanlara gönderilmiş bir peygamberin ümmetiyiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Bütün insanlık onun çalışma alanına dâhil edildiği bir peygamberin ümmetiyiz. Âlemlere rahmet olan peygamberin ümmetiyiz. Bizim bütün insanlık ve bütün nesiller, omuzlarımızda oluyor olması gerekir.

Âlemlere rahmet ve bütün insanlar için gönderilmiş bir peygamberin, Sivas'ın bir kasabasında sıkışıp kalmış ümmeti olamaz. Aksine Sivas'ın bir kasabasında sıkışmış kalmış olsa bile yüreği uzay kadar açılmış büyük bir ümmet olmaya mecburuz. Böyle olamayanlar bu Ümmet'in bir parçasıdır şüphesiz ama bu Ümmet'in sembolü, bu Ümmet'in yürek gücü değildirler, olamazlar da. Hoca da olsalar, büyük de olsalar, önder de olsalar önderlikleri kasaba kadardır; âlem kadar, kâinat kadar değildir, olamaz da.

Evrensel bir ümmetiz. Evrensel olmak Âdem aleyhisselamdan beri birikmiş bütün insanlık sorunlarının volkan gibi patladığı Ortadoğu'da olmak demektir.

Biz, dün keşfedilmiş Amerika'da sonradan birilerinin icat ettiği bir tarikat mensuplarının kurduğu çöl dini değiliz. Âdem aleyhisselamdan beri milyarlarca insanın beklediği Muhammed aleyhisselamın ümmetiyiz. İnsanlık bizim bağrımızdadır. İnsanlığın umudu da dertleri de omuzlarımızdadır bizim. Âlemlere rahmet olmak bu demektir.

Keçiler, kazlar, ördekler, kuzeydeki güneydeki insanlar da herkes âlemlerden bir âlem olduğuna göre bu Ümmet'in peygamberinin kanatları altındadır. Bu Ümmet'te hoca olmak, vakıf başkanı olmak, öğretmen olmak, hizmetkâr olmak, şoför olmak, işçi olmak bu Ümmet'in bu kapasitesine bir noktadan kontak kurmak demektir. Ümmet de bu demektir zaten. Bu birinci hakikat kardeşlerim.

İkinci hakikatimiz: Allah dinimizi ve Kur'an'ımızı bu kapasiteye yetecek şekilde göndermiştir. Hiçbir zaman ve hiçbir mekân Kur'an'ın yetersiz kaldığı bir yer ve zaman değildir. İslam var oldukça hiçbir neslin din ihtiyacı eksik kalmayacaktır. Kur'an, böyle geniş kapasiteli ve yeterli bir kitaptır. Böyle iman etmeyen de asla mü'min değildir.

Eksik Kur'an'a iman edenin eksikliği bir kelime bile olsa o mü'min değildir. Nerede kaldı ki bütününü insanlığa yeterli olup olmadığına tereddüt edenin imanı nasıl olsun? Fatiha'nın bir kelimesine eksik inanan mü'min olmuyor da Kur'an'ın bütününü bu zamana uygun görmeyen nasıl mü'min olur?

Şeriatımız, Kur'an'ımız insanlık var oldukça taptazedir, günlüktür, yeterlidir Allah'ın izniyle. İnsan teknolojiyle şımarı diye Allah'ın Kur'an'ı geri kalamayacaktır. Şeytan gücüne güç kattı yandaş buldu, mü'minlerin içinden de koltuk değneği buldu diye Allah'ın kitabı; eksik veya yetersiz kelimesine

izafe edilemez. Böyle bir Kur'an'a inanıyoruz, böyle bir Şariatımız var. Bunun için mü'miniz, Müslümanız elhamdülillah. Aksi takdirde imanımız, "biz kapasiteli" bir iman olur ki o, Allah'ın cennet vaat ettiği iman değildir. İkinci gerçek de buydu kardeşlerim.

Üçüncü gerçeğimiz: Bugün ben İstanbul'dan geldim. İstanbul'da 5.57'de güneş doğdu. Yarın da 5.56'da doğacak. Akşam da 18.33'te güneş battı. O arada öğle oldu, ikinci oldu, akşam oldu, yatsı oldu. Akşam karanlık oldu, "akşam" adını verdik. Sabah aydınlık oldu, "gün" adını verdik. Bunlar yalan değil ama bu takvim yapraklarının yazdığı pazartesiler, salılar beş elli yedide güneş doğdular battılar, kullar içindir; **Allah'ın takvimi yoktur. Allah ne dijital ne analog takvim kullanmaz. Mülk ve zaman zaten Allah'ındır zaten. Onun için sabır kula göre değil Allah'a göredir. "Çok bekledik" sözü, kime göre çok? Her gün beş elli yedi, beş elli altı diye takvime ben baktığım için "üç sene geçti" diyorum; Allah takvime mi bakıyor, hâşâ!**

Pazartesi, salı göklerin takvim günü müdür? Cuma göklerde de oluyor mu? Hafta tatili göklerde de var mı?

Dindarlığını masasındaki blok nota göre ayarlayanlar; yirmi yıl, otuz yıl beklemeden çıldırmaktan başka bir sonuç bulamazlar. Takvimini göklere, Arş'a, semavata doğru yöneltenler kırk yıl değil, dört asır değil dokuz asır beklerler de "eyvah" demezler hiçbir zaman.

Sıkıntı; hayatı, İslam'ı, Müslümanlığı duvarlardaki asılı takvimlere göre yaşamak istememizdir. Bu en büyük hakikatlerden birisidir.

Takvimi, Levh-i Mahfuz'daki yazılı mukadderata göre bekleyenler, 'Kudüs'ü Yahudi değil bütün kâinatın cinleri işgal etse bile felçli bir dede orayı temizler bir gün' diye iman ederler. Yalnız bu iman, kullandığın takvime göredir. Takvimin yeryüzü takvimiyse, üç yüz altmış beş yapraklıysa dijital de olsa üç yüz altmış beş ile sınırlıdır. Saysan saysan, üç yüz altmış beş çarpı üç yüz altmış beş sayarsın, pilin biter.

Bütün kâinatı evreniyle beraber bir defa üç harfli bir fiil olan "ol" emriyle yaratan Allah için "kaç sene oldu, kaç asır oldu" diyebilir miyiz? Sıkıntılarımızın başı budur kardeşlerim.

İki bin on beş, neye göredir? İsa aleyhisselamın doğumuna göredir. Bin dört yüz otuz altı, neye göre? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemine göre. Üç bin, dört bin bilmem ne, Musa aleyhisselamın Kızıl Denizi geçmesine göre. Zaten insan dünyada kaç seneden beri var ki bin bin sayabilsin? Olsa olsa insan on bin senedir dünyada. On binin dört bin senesidir bekliyoruz. Yüzde kırk yapar, çok bir rakam hakikaten.

Duvardaki takvimler, tuzaktır; sabır tuzağıdır. Yırt takvimi, kantağını Levh-i Mahfuz'daki kayıtlarla kur; öyle bir açılır ki için... Altı ay su üzerinde beklesen, bir göz açıp kapatmak kadar bile gelmez; o zaman Nuh aleyhisselam olursun. Sıkıntı kullandığımız takvimlerde kardeşlerim.

Bu mülkte dilediğini yaratan Allah sekiz asır Musa'yı göndermek için, Musa'nın gelişi görkemli olsun diye Firavun'un ipini uzattı. O görkem göklerden, yerin altından, suyun içinden bile izlensin; trilyonlarca, katrilyonlarca melek "ey intikam sahibi Allah! Bu Firavun'u ne güzel boğdun bu denizde? Bu su nasıl yol oldu" diye bütün vadiler, çöllere "Allah" diye haykırsın diye sekiz asır Firavun astı, kesti, doğradı, ana rahimlerine müdahale etti. Allah'ın acelesi yoktu, meleklerin acelesi yoktu.

İsrailoğulları'nın acelesi vardı, planı anlayamadılar. "Musa! Bizi tuzağa düşürdün. Yakalayacak bizi Firavun" dediler. Yahudi korkaklığı budur.

Şimdi iki haber bülteninde "filanca tutuklanacakmış" haberi çıkmaya görsün, "bak! Aşırı gitti işte. Hoca böyle konuşmayacaktı" sözü; "yakalattı bizi Firavun'a karşı" diyen Yahudi mantığından kaynaklanıyor. Ama duvardaki takvimi değil, Levh-i Mahfuz'daki milyonlarca sene önce yazılmış takvimi okuyan Musa aleyhisselam ne dedi? "Yok, öyle şey! Rabbim benimledir. Ne diyorsunuz siz" dedi. Takvim çok önemli... İsterse dijital olsun, isterse cep telefonundaki takvim olsun, isterse saman kâğıdına yazılı takvim olsun. Bu takvim kimin hesabına göre?

Kardeşlerim,

İşte bugün takvimleri değiştirme günümüzdür. İster miladî, ister hicrî, ister Rumî ne takvimi olursa olsun insanların sayısını saydığı takvimler duvarlarda kalsın; bizim gözümüze Allah'ın "Ben!" dediği ve "Ben!" diye kullarına hükmettiği kaderi takvimimiz olsun. O takvim senin olunca sana yardım etmeye gelen koca Cebrail'e bile "senden niye yardım isteyeyim ki, Allah beni görüyor" diyen İbrahim olursun. Seni ateşe atılası meczup gören kitlelerin önünde göklerin serin sular yağdırdığı İbrahim böyle olursun. Onun için gönüllerimize başlangıcı ve sonu olan üç yüz elli beş günlük takvimleri değil ezeli ve ebedi olan Allah'ın kudret ve azametini yansıtan takvimleri yerleştiriyorum. Bunu yapabildiğimiz zaman gökler kadar yerden yükseldin demektir ama İstanbul'da bir matbaada basılmış bir takvimi kullanırsan yer çekimi seni eksi üç yüz altmış beş kadar batıracak demektir. Bu hakikati unutmuyoruz.

Kardeşlerim;

Bu üç hakikat nedir? Biz evrensel ümmetiz, ırk ümmeti değiliz, kasaba ümmeti değiliz. Kâinat ümmetiyiz. Birileri uzaya araç gönderiyormuş, gittikleri gün minaremizi dikeceğiz inşallah. Biz yoksak bile Allah'ın orduları yeri göğü dolduruyor. Biz gidene kadar melekler nöbetimizi tutar, onlar yeter ki yerleşsin oraya. Kim nereye giderse gitsin "Allahu Ekber" oradadır. Birinci hakikat budur.

İki; dinimiz evrenselliğin içini dolduracak kapasitede bir dindir. Filan kurulun filan ihtilalden sonra hazırladığı yasalar kümesi değil ki yeni ihtilale göre değiştirilsin. Kâinat devriminden sonra gönderilmiş Kur'an'dır bu. Doludur, yeterlidir, evrenseldir.

Üçüncüsü; takvim sıkıntısından kurtuluyoruz. Zihinlerimizde matbaalarda basılan üç yüz altmış beş günlük takvimlere veda ediyoruz, Levh-i Mahfuz standartlarında takvim kullanacağız inşallah.

Bu üç hakikatin neticesi olan dördüncü hakikat kardeşlerim; ya uyduruk Müslüman'ız maazallah, ya da bu hakikatlerin Müslüman'ıyız. İnşallah bu hakikatlerin Müslüman'ıyız. O zaman evrensel olmak zorundasın. **"Suriye'de olay var" diyemezsin "Suriye'mde olay var" diyeceksin** ama bir şartla. **Bir şartla! "Dört senedir değil Suriye'deki olay, bin dokuz yüz yirmi dörtten beri Suriye kaynıyor" diyeceksin.** Suriye zaten babasız kalmış çocuk gibiydi. Üstüne üstelik de halifesinin son kiblegahı, son mezarı da oraya yerleşti. Eğer "dört senedir Suriye'de kan akıyor" derssen sen, evrensel olamazsın. Kâinat Müslüman'ı değilsin sen.

Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda bulanana her Müslüman'ın ayağına diken battığında senin ayağın acıyacak. Çünkü sen evrenselsin. **Ve evrenselsen eğer bu üç şartın sonucu olan dördüncü**

şartın doğurduğu bir gerçek olarak sadece pilotların katlettiği çocukları değil internetin tahrif ettiği çocuklara da ağlayacaksınız. O zaman evrensel olduğunu anlarım senin. Eğer sadece bombalarla, sellerle, yangınlarla, açlıkla çocuklar helak olduğu zaman hareketleniyorsan sen; kendin ölüsün zaten. Üstünden tank geçmeden bir şey anlamıyorsun.

İnternet, medya, sosyal ahlaksızlık kaynakları; bu Ümmet'in çocuklarını helak eden ne varsa, sen onu tank, füze ve en büyük düşman unsuru olarak göreceksin. Evrenselliğin bunu gerektiriyor. Hâlâ sen "kılıçla ve mızrakla öldürülen çocuklara ağlarım" dersin melekleri güldürürsün. Senin acı çekmen için çocukların mızrakla mı ölmesi gerekiyor? Hayır! Akidelerin harap olması, ciğerlerin sökülmesi kadar ağır senin için; çünkü sen evrenselsin. Evrende ne varsa sende o olmalı. Dördüncü hakikatin a boyutu budur.

Dördüncü hakikatin b boyutu; gece süper Müslüman, gündüz light Müslüman olur mu? Mekke'de evliya, Anadolu'da eşkiya olur mu? Bütün zamanlar Allah'ındır. Sen de bütün zamanlarda sınav vermek için yaratıldın. "Ah! Beni Allah Bilal'in yaşadığı zamanda gönderseydi de bir ezan da ben patlatsaydım Mekke'de" dediğin gün senin bir daha kulakların ezan duymaz. Sen, bugünkü ezanların Adamısın. Allah, o gün İslam gönderdi de bugün hangi dini gönderdi? Aynı İslam, aynı Kur'an, aynı, aynı cennet, aynı cehennem, aynı peygamber, aynı melekler değil mi? Bütün zamanların Müslüman'ı olmak zorundayız.

Dördüncü maddenin üçüncü inceliği; dünya hayatı için gönderilmiş İslam'a, Müslüman olduk biz. Dünyada ne varsa o İslam'ın konusudur. Ebu Cehil vardı, Müslümanlar ona muhatap oldular. Kisra çıktı, ona muhatap oldular. Pers çıktı, ona muhatap oldular. İnternet çıkarsa ona muhatap olacaklar.

Ömer, -Allah ondan razı olsun- mü'minlerin ikinci halifesi; Sa'd bin Ebi Vakkas'ı İran topraklarını fethetmek için gönderdiğinde ona: "Sa'd! Gidin, Mecusilik geleneklerini yerle bir edin – özet olarak anlatıyorum- onlar eski devlettir. Bize yarayacak sistemleri neyi varsa alın getirin" dedi. Bu şimdi internet için geçerli, sosyal medyan için geçerli, yapılaşman için geçerli, okullaşman için geçerli. **Ömer kafası, Ömer Müslümanlığı budur. Yık şirki, söndür ateşi; al medeniyeti gel.**

Bütün zamanların, bütün konuların Müslüman'ıyız. "Biz namazdan anlarız, haccı yaşlılara sor" diyebilir mi bir Müslüman? Cihat zaten Filistinlilerin işi diyebilir mi? "Biz de ara sıra kargoyla yardım gönderiyoruz; makarna." Böyle bir şey denilebilir mi?

Kur'an-ı Kerim'in Bakara Suresi bizimle ilgili; "Türkler çok büyük bir millet. En uzun suresi Türk suresi olsun" böyle mi diyeceğiz? Küçük kabilelere de kısa sureleri dağıtalım o zaman. Ne kadar gülünç oluyor değil mi kardeşlerim? Esprisi bile ezici oluyor. Yaşarken niye zikrullahı tarikat ehline bırakıyoruz o zaman? Niye siyasetçiyi bir partiye kaydolmuş Müslüman olarak görüyoruz da "her Müslüman'ın kâinatın gelecek üç yüz senesi üzerinde planları olur" diyemiyoruz? Biz, dördüncü hakikat olarak evrenseliz. Bütün zamanların Müslüman'ıyız ve bütün konulara muhatabız.

Kardeşlerim,

Sizlerle paylaşmak istediğim beşinci hakikat şudur; biz bütün bu ilk dört hakikatteki gerçeklerden dolayı evimizde kimsek camide oyuz. Camide kimsek iş yerinde oyuz, sokakta da oyuz. Münafıklık, kâfirlikten çirkindir. Camideki kimliği evinde hanımına karşı göstermeyen, eşine karşı göstermeyen; sokakta başka kimlikle yaşayan, siyasete gelince farklı renklere bulaşan ama

şeyhinin önüne gelince en değerli mü'minlerden olan tip olamayız. Çünkü biz, bir Allah'ın kullarıyız. O Allah azze ve cellenin bir tek Şeriat'ı var, Allah bir tek mü'min tipi istiyor.

Camide seçkin kulları cübbelerini giyiyorlar, sarıklarını sarıyorlar; cami tipi Müslüman olacak. Sonra cübbesini çıkarıyor, yeni bir Müslüman oluyor. Bu yok! Bilal gibi üzerinde hiçbir şey olmadan Resûlullah'ın mescidinde ezan okur ama cihat meydanındaki, mescitteki yiğit Bilal evinde de aynıdır. Üzerince iç çamaşırı yok ama kimliği altında yazılı!

Bilal, Kâbe'nin sırtında ilk ezanı okuyacağı zaman iç çamaşırları da yoktu ama on sekiz sene kadar önce kırbaçlandığı Mekke'ye aynı fakir kıyafetlerle, aynı imanla "Allah" demek için Kâbe'nin sırtına çıkmak üzere geldi. İslam, bu Müslüman'ı istiyor. Dış görüntüsüne bakıldığında, ilmi kimliğine bakıldığında, infakına bakıldığında ahabî kiramdan kalıntı biri zannedip çocuklarına, eşine sorulduğunda Allah'a sığınılacak biri tiplmeleri yanlıştır. Bu, "Kâinat Müslüman'ı" olmaya aykırı bir tutumdur. Kadın için de erkek için de bu böyledir. "Bizi Hadice anamızla dirilt, bizi Fatıma annemizin kızları yap" demek kolaydır. Aile hayatını modern algılarla yaşamak da kolaydır. İkisini birleştirmek mü'min işidir.

Beşinci hakikatimiz kardeşlerim,

Biz Ümmeti Muhammed'iz. Kâinat ümmetiyiz. Resûlullah sallallahu ve sellemin Medine'de kurduğu standardı inşallah kıyamete kadar yaşatacağız. Nasıl yirmi sene ezan okumak yasak, Kur'an'a tutmak yasak olduğu hâlde bu Ümmet yeniden ezanlı topraklarına döndü; inşallah ahlakımızı da yeniden Resûlullah standardına çıkaracağız.

Kardeşlerim,

Altıncı hakikat; bu kadar büyük ümmetin, bu kadar sorunlu ümmetin, bu kadar kapasiteli ümmetin mini sorunları olmaz. Bunu kimse beklemesin. Kâinat çapında proje, o çapta masraf ister. Bu masraf; şehitlik olur, ter olur, infak olur, ağlamak olur, gözyaşı olur. Masrafsız yatırım yoktur.

Allah, Muhammed aleyhisselamı dev bir kâinat projesi için gönderdi. "Muhammedun Resûlullah" diyen her mü'min, o büyük projeye katılma vaadinde bulunmuştur. Bedel ödemedi yatırım yapılamaz. Bu bedeli Hamza ciğerleriyle ödemişti, Abdurrahman ibni Avf maliyle ödemişti, Ebubekir mağarada ödemişti. Allah hepsinden razı olsun. Bedeller bizim adımıza da ödendi mi? Onlar bizim masrafları da çekmişler miydi? Hayır! Hayır! Bedel, kıyamete kadar ödenecek kardeşlerim. Belki bazıları, "birileri önden gitsin de bu bedeli ödesin" diye bekliyordur ama inşallah mahşerde de o bedel ödeyenler önden gidenlerden olacak.

"Bu genç aşırı gidiyor" diyorlar ya inşallah o gençler şimşekler gibi sıradan aşırı gidecek. Gençcik, belki de bir kere bir toplantıya açık kıyafetle gitse dünyanın en pahalı düğünleriyle evlenecek bir genç kız olacağı hâlde karalara bürünüp şu modern şehirlerde dolaşan, mü'minlerin yüreklerini umutla dolduran gençcik kızlar; şimdi gençliğini, güzelliğini çarçur ediyor diye anneleri tarafından belki ayıplanıyordur. Bir gün o önden gidişleri realiteye dönüp sıratı da şimşek gibi geçip "Rabbim, nurumuzu tamamla cennette" diyerek şimşek umuduyla karşı tarafa geçtikleri zaman önden gidenler ve bedel ödeyenler anlaşılacak Allah'ın izniyle.

Şimdi biz, "şapka için mi gitti, sarık için mi gitti; zamanlı mıydı konuştuğu, zamansız mı" diye İskipli Atıf'ı konuşup duralım. Yarın "önce faturasını ödeyenler gelsin" dendiğinde İskipli, bakalım

kimi eteklerine tutturmaya izin verecek o zaman belli olacak. Kim aşırı gitti, kim gevşek gitti; o zaman bellik olacak inşallah.

Bedelsiz yok kardeşlerim. Bedelsiz yok. Allah faturasız niye versin ki? Verseydi faturasız, kâinat kadar değerli gördüğü, kâinattan daha değerli gördüğü Muhammed aleyhisselama vermez miydi? Acı çekilmeyecekti de Peygamber'ine altı çocuğunu kendisi hayattayken toprağa niye gömdürttü? Niye mübarek dişini kırdırttı, madem acı çekilmeyecekti? Faturasız kimseye yok. Çünkü dünyada faturasızlık; korsanlıktır, kaçakçılıktır. Kaçakçı da kâfirdir. Kâfire cennet yoktur.

Kardeşlerim,

Çok net bilmemiz gerekiyor; Rabbimiz, kitabı Kur'an'ı, elbette cenaze kitabı olarak göndermedi. Elbette hikâye kitabı olarak da göndermedi. Kur'an; Şeriatımız, hayatımız, sistemimizdir.

Burada bütün Müslümanlar olarak geçmiştekilerin hatasından ve bizim ihmalimizden tövbe edip Kur'an'ımızda isimleriyle zikredilen yirmi beş peygamberin hayatındaki ayrıntıları yeniden ders ders okumak zorundayız. Böylece ilk insandan bu güne kadar faturalar hangi veznelere ödeniyormuş onu anlarız.

En değerli peygamberlerden biri de olsan, İbrahim'in torunu Yakup da olsan Rabbin seni çocuklarınla imtihan eder, ağlamaktan gözlerin kör olur. Dünya bu demektir. Hocaların çocukları iyi değil diye hoca efendilere hep gülerler. Yakup aleyhisselamın çocuklarını ne edeceksin? Her biri katildi. Yakup'un çocuklarını ne edeceksin? Yoksa Yakup aleyhisselam yazın kurslara göndermediği için mi çocukları öyle olmuştur? İmam Hatip vardı da göndermedi mi? Yakup aleyhisselamdan daha iyi bir baba, Allah bilen Şeriat bilen bir öğretmen mi var? Yok.

Rabbim fatura isterse peygamber de olsan alır. Sabredersen umduğundan daha güzeline kavuşturur ama sabır, üç yüz altmış beş günlük takvime göre olmayacak; Allah'a göre olacak. Matbaa takvimi değil. Levh-i Mahfuz takvimi kullanacağız.

Yusuf aleyhisselam Suresi hepimizin amentü gibi hazmetmemiz gereken "öğrenmemiz gereken" demiyorum, hazmetmemiz gereken eğitimi ihtiva ediyor. İbrahim aleyhisselamın ateşe atılması, mancınık hikâyesi mi? Yoksa Yakup aleyhisselamın ters seyredilen şekli mi? Aile mantığımız, aile kültürümüz, cihat anlayışımız, eğitimimiz, ibadetimiz Eyüp aleyhisselamda gizli, Nuh aleyhisselamda gizlidir.

Bir Müslüman Muhammed aleyhisselama indirilmiş Kur'an'da Muhammed aleyhisselatu vesselamdan daha fazla niye "Musa" kelimesi var bunu anlamazsa İsrail'den ödü patlar. İsrail'den bir istihbarat gelir diye "i" harfini bile sözlükten çıkarır. Hâlbuki bu Ümmet, Musa aleyhisselamın üzerinden insanlığın karakterini ve eksinin en aşağı nasıl ineceğini öğrenecek, Muhammed aleyhisselam üzerinden de artı kutuplara doğru yükselecek. Peygamberler üzerinden fatura eğitimi budur. Fatura ödenen vezneleri tespit etmeye çalışıyoruz kardeşlerim.

Aziz Kardeşlerim,

Bu akşam sizlere şunu söylemek istedim: Biz Ümmeti Muhammed'iz. Kasaba dini değiliz. Bir dağa çekilip yetmiş sene namaz kılmak bizde yoktur. Dağları vadi yapıp Allah'a secde edilir toprak

yapmak vardır. Biz kâinat ümmetiyiz. Siyahımız, beyazımız, kadınıımız, erkeğimiz Ümmeti Muhammed olarak Âdem babamızdan beri birikmiş insanlık sorunlarını çözmek için varız.

Biz aktif bir volkan gibiyiz. Bizden hep lav yükselir, sönmüş dağ değiliz. İncil'imiz, Tevrat'ımız elimizden alınmış bir ümmet değiliz ki biz, huzurlu bir Avrupa kilisesi olsun bizde. Sönmüş dağın eteğinde elbette yazlık kurulur. Aktif volkanın kenarında yazlık da kışlık da kuramazsın, yanar gidersin. Bu Ümmet, bundan dolayı çile ümmetidir. Biz bağrımızda insanlığı taşıyoruz.

İsrail oğullarının salihleri dağlara çekilip yetmiş sene ibadet edip cennete girdiler. Biz, 'yedi kişi bu dünyada kelime-i tevhid söylemeden kalırsa helak oluruz' diye korkan bir ümmetiz. Biz böyle bir ümmetiz. İnsanlık taşıyoruz, elbette çilemiz olacak. Elbette bizim hocalarımız zindanlarda çürüyecek. Elbette biz çoluk çocuğumuzun hasretiyle yaşayacağız. Elbette şeytan akşamdan sabaha kadar, sabahtan akşama kadar mü'min eşler arasına fitne sokmaya çalışacak. Elbette şeytan da on binlerce senedir biriktirdiği kinini bu Ümmet'in üzerinde kusacak. Çünkü Ümmet'i Muhammed binlerce senedir birikmiş sorunları çözmek için gelmiş bir ümmettir. Bu sebeple âlemlere rahmet bir Peygamberimiz vardır. Şeytanın da evrensel projeleri vardır. O da biliyor ki bütün insanlık çapında iş yapıyoruz.

Büyük Ümmet'in büyük kafalı adamlarıyız, olmak zorundayız. Böyle evrensel bir ümmetin günü birlik düşünen, memurluk kadar düşünebilen, diploma kadar okuyabilen, ilmi ibadetleştiremeyen ümmeti olamayız. Bu Ümmet'in hiçbir kızı, hiçbir delikanlısı mutlu bir hayat yaşamak için evlenemez. Allah ve Peygamber'i öyle bir nikâhın şahidi olmamalıdır. Bu Ümmet'in kızları mutlu bir neslin annesi olmak için evlenir. Kararmış ufukları, zulme bürünmüş dünyayı Allah'ın Şeriat'ına kavuşturmak için yuva kurulur da biz de o zaman ona "Allah'ın Âsiye olmak için yarattığı Ümmet'in umudu genç kız" olarak bakarız.

Evlilik, bizde faturalardan biridir. Kırk yıl işkenceci bir adamın kahrına, zalim bir kadının kahrına katlanırım; bir kere ağzımı açmam. "Rabbim, ben senin adın kullanıldığı için, Allah ve Peygamber şahit gösterildiği için kıyılmış bu nikâhın faturalarını Sen'den isterim. Bu zalim erkek, bu zalim kadın bana huzur bırakmadıysa Sen benim huzurumu cennette ver Rabbim" derim. Âsiye de ne yapmıştı? "Bu zalim Firavun'un sarayı onun olsun, bana cennetinden bir odacık ver ya Rabbi" demişti. Şimdiki Âsiye de "Bu Ümmet'in ailesi dağılsın, bu Ümmet'in çocukları sokaklarda kalmasın, iki çocuğu da ben hüsrana uğratmayayım" diye "çileme razı olurum ama Ümmet'immin kara lekesine bir leke daha sürdürmem" der. Al sana Ümmet'i Muhammed'den "Âsiye" diye göklere yükselmiş bir kadın veya bir erkek!

Biz Ümmeti Muhammed'iz. İsrail oğullarında bir tane Âsiye çıktı. Bir! Tek bir tane çıktı. Bu Ümmet'in "Muhammedun Resûlullah" diyen her genç kızı Âsiye olmaya vallahı adaydır. Neden? Çünkü **Rabbim, Kur'an'ında mü'minlere "Firavun'un karısını size örnek gösterdim" diyor. Ne örneği bu? Duvak kullanma tarzı mı bu? Düğün fiyaskosu mu bu? Allah neyi örnek göstermiş? Burada gösterilen örnek "sarayın senin olsun Firavun. Allah ve cenneti de benim olsun" diyen suurdur.**

Zil takip oynamak kolay ama bu Ümmet'in çilesini anlayıp bu Ümmet kadar büyük kafalı olmak kolay değil kardeşlerim. Bunun için diplomadan, memurluktan, iş güvencesinden ve sosyal güvenceden öteye taşınmayan anlayışlar; cahiliye hastalıklarıyla sınırlanmış anlayışlardır.

Kâinatın Rabbi olan ve beni yaratan Allah'tır ve ben bir kulu olarak söz verdim. Bu şuur, Ümmeti Muhammed'i Uhud'da ayakta tutan şuurdur; Bedir şuurudur kardeşlerim. Ama bu Ümmet, biiznillah kıyamete kadar bu şuurunu yaşatacak, ölmeyecektir. Genç kızları da, genç delikanlıları da büyüklerine ders olacak, geçmişine de ders olacak. Geleceğine de Allah'ın izniyle umut olacaktır.

Bize Fil Sûresi okutarak sadece "vay, koca fil mercimekle helak olmuş" deyip "aaa" yapan hocalar otursun, çöksün, sussun. Sussunlar! Senelerdir koca Kur'an surelerinden sadece serçe hikâyeleri çıkarıp durdular.

Ey genç! Şu filleri küçücük mercimek kadar taşlarla helak eden Allah'ı görüyor musun? O Allah'a iman ettik. Kalk şimdi. Kalk! O Allah'a iman ettin sen. Ebrehe, filine güvendi; şimdiki de füzesine güveniyor. Allah, o Allah. Füzeler değişti. Allah, o Allah. **Fil Suresi, Kur'an'da kıyamete kadar peygamber aleyhisselamın doğumundan elli gün önce bir hikâye olsun diye yoktur. Peygamber aleyhisselamın doğacağı dünyaya Allah'ın kudretinin kıyamete kadar ispatı için vardır.** Böyle iman etmedikten sonra Kur'an, İncil gibi tahrif edilmemiş olsa ne olacak ki? Aynı sonuç. Bunu öğreteceğiz. O, Fil Sûresi'ndeki Allah'tır, bizim iman ettiğimiz Allah'tır. O kuyularda öldürmeyen Allah'tır, bizim Allah'ımız diyeceğiz.

Kardeşlerim,

Size bir cümle söylemek istiyorum. Bütün bu sözleri emin olunuz ki kucaklaştığım, elini öpmek istediğim, belki de rüyalarım defalarca girmiş; Rabbime, "beni bunların şefaatine kavuşturdun" diye yalvardığım yüzlerce, gözümde tüten, gördüğüm genç kızlarım ve genç delikanlılarıma umut bağlayarak söylüyorum.

Yeni bir nesil Allah'ı, Kur'an'da anlatıldığı gibi anlayarak geliyor elhamdulillah. Elhamdulillah! Ve bunu Allah, bin yıl Kur'an'ı söndürmek için yakılmış ateşlerin ortasında yapınca tıpkı bin yıllık Firavun'u denizde boğduğu kadar büyük bir mucize olarak gözümün önünde koydu elhamdulillah.

Hepimizin gözü aydın olsun. Hepimizin umudu gür olsun. İşte Ümmeti Muhammed bütün insanlığın çilesini taşıdığı için, Ümmeti Muhammed'in bağrında babası Âdem'den kalma cinayet dosyaları bulunduğu için, onları bile çözmekle yükümlü bir ümmet olduğu için her yerde kan haberi, ölüm haberi geliyor. Olsun, çile budur. Bu fırın yanacak, insanlık pişecek ve Allah'ın izniyle bu Ümmet, Allah'ın yeryüzündeki Şeriat'ının tahakkukunu gerçekleştirip ahirete gidecektir. Ama Ağustos ayında değil, eylülde de değil, on iki aydan birinde değil; Levh-i Mahfuz'da yazdığı günde.

Vel'hamdülillahi Rabb'il Âlemin.